

DECYZJA KOMISJI
z dnia 24 października 2014 r.
ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE pochłaniającym
środkom higienicznym

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7735)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/763/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom, które mają ograniczony wpływ na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 66/2010 przewiduje się, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustanawiać w odniesieniu do grup produktów.
- (3) Biorąc pod uwagę cykl innowacji tej grupy produktów, kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez cztery lata od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.
- (4) Ponieważ zużycie surowców może znacząco wpływać na ogólny wpływ pochłaniających środków higienicznych na środowisko, należy ustanowić kryteria oznakowania ekologicznego UE dla tej grupy produktów. Kryteria te powinny w szczególności promować zrównoważone pozyskiwanie surowców, ograniczenie użycia substancji niebezpiecznych, stosowanie produktów wysoce wydajnych i wysokiej jakości, odpowiadających potrzebom konsumentów i zaprojektowanych z myślą o ograniczeniu wytwarzania odpadów.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „pochłaniające środki higieniczne” obejmuje jednorazowe: pieluchy dla niemowląt, podpaski, tampony i wkładki laktacyjne, składające się z mieszaniny włókien naturalnych i polimerów, przy czym zawartość włókien wynosi mniej niż 90 % masy (z wyjątkiem tamponów).
2. Do tej grupy produktów nie zalicza się produktów dla osób z problemem nietrzymania moczu i stolca ani żadnych innych produktów wchodzących w zakres stosowania dyrektywy Rady 93/42/EWG ⁽²⁾.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „masa celulozowa” oznacza materiał włóknisty składający się głównie z celulozy, uzyskiwany w wyniku przetwarzania surowców ligninowo-celulozowych przy użyciu jednego lub kilku roztwarzających roztworów wodnych lub wybielających środków chemicznych;
- 2) „rozjaśniacz optyczny” i „fluorescencyjny czynnik wybielający” oznaczają wszelkie dodatki stosowane wyłącznie w celu „wybielenia” lub „rozjaśnienia” surowca;

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1).

- 3) „tworzywa sztuczne”, określane również jako „plastiki”, oznaczają materiały złożone z polimerów syntetycznych, do których mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje, i które można kształtować i wykorzystywać jako główny składnik strukturalny końcowych materiałów i wyrobów;
- (4) „polimery syntetyczne” oznaczają substancje wielkocząsteczkowe, inne niż masa celulozowa, celowo uzyskiwane w procesie polimeryzacji albo modyfikacji chemicznej makrocząsteczek naturalnych lub syntetycznych, albo fermentacji mikrobiologicznej;
- (5) „polimery superchłonne” oznacza polimery syntetyczne zaprojektowane do wchłaniania i zatrzymywania dużych ilości cieczy w stosunku do ich masy.

Artykuł 3

Aby dany produkt mógł otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010, musi on należeć do grupy produktów „pochłaniające środki higieniczne” zdefiniowanej w art. 1 niniejszej decyzji i spełniać kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku.

Artykuł 4

Kryteria dla grupy produktów „pochłaniające środki higieniczne” i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „pochłaniające środki higieniczne” przypisuje się numer kodu „047”.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 października 2014 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WYMOGI W ZAKRESIE OCENY I WERYFIKACJI

Szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji podane są w ramach każdego kryterium.

W przypadku gdy w celu wykazania zgodności z kryteriami wnioskodawca jest zobowiązany do dostarczenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów, mogą one pochodzić od wnioskodawcy lub od jego dostawcy, bądź też od nich obu.

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej badania objęte akredytacją zgodnie z ISO 17025 oraz weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z normą EN 45011 lub z równoważną normą międzynarodową.

W stosownych przypadkach do testów można stosować inne metody niż wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli ich równoważność została potwierdzona przez właściwy organ dokonujący oceny wniosku.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez produkt wszystkich odpowiednich wymogów prawnych państwa (państw), w którym (w których) produkt ma zostać wprowadzony do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt jest zgodny z tym wymogiem.

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE pochłaniającym środkiem higienicznym:

1. Opis produktu
2. Masa włóknista w płatkach
3. Syntetyczne włókna celulozowe (w tym wiskoza, modal, lyocell, włókno miedziowe, triacetat)
4. Bawełna oraz inne naturalne celulozowe włókna nasienne
5. Materiały z tworzyw sztucznych i polimery superchłonne
6. Inne materiały i składniki
7. Substancje lub mieszaniny wyłączone bądź ograniczone
8. Efektywne wykorzystanie surowców w produkcji
9. Wskazówki dotyczące usuwania produktów
10. Zdarność do użycia i jakość produktu
11. Aspekty społeczne
12. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Kryteria oznakowania ekologicznego UE odzwierciedlają właściwości produktów o najlepszej efektywności środowiskowej na rynku pochłaniających środków higienicznych.

Kryterium 1. Opis produktu

Należy dołączyć opis produktu i opakowania (nazwa produktu, klasyfikacja, właściwości), podając wszystkie niżej wymienione informacje:

- całkowitą masę produktu i opakowania,
- składniki, surowce i dodatki zastosowane w produkcie ze wskazaniem masy poszczególnych substancji oraz, w stosownych przypadkach, numerami CAS dla poszczególnych substancji.

Informacja o masie produktu podawana jest również na opakowaniu.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza próbkę produktu i sprawozdanie zawierające opis techniczny i określające masę produktu oraz masę każdego zastosowanego składnika, surowca i dodatku.

Kryterium 2. Masa włóknista w płatkach**2.1. Zaopatrzenie**

Wszelkie włókna celulozowe posiadają ważne certyfikaty kontroli pochodzenia produktu wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego.

Co najmniej 25 % włókien celulozowych posiada ważne certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego.

Pozostała część włókien celulozowych podlega systemowi certyfikacji gwarantującemu, że są one pozyskiwane zgodnie z przepisami prawa i spełniają wszelkie pozostałe wymogi systemu certyfikacji dotyczące surowców nieposiadających certyfikatów.

Organy certyfikacji wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej lub kontroli pochodzenia produktu zostały akredytowane/uznane przez ten system certyfikacji.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca uzyskuje od producentów masy celulozowej ważne certyfikaty kontroli pochodzenia produktu wydane przez niezależne organy, wykazujące, że włókna drzewne pochodzą z upraw zgodnych z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej lub z legalnych i kontrolowanych źródeł. FSC, PEFC lub równoważne systemy uważa się za systemy certyfikacji prowadzone przez niezależne strony trzecie.

2.2. Bielenie

Masy wykorzystywanej w produkcji nie można bielić z użyciem chloru gazowego. Całkowita ilość emisji AOX z produkcji masy celulozowej nie może przekraczać 0,170 kg/ADT.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie producenta masy celulozowej, że chlor gazowy nie był stosowany, oraz sprawozdanie z testów wykazujące przestrzeganie dopuszczalnej wartości AOX. Uznawane metody testowania to ISO 9562 lub równoważna EPA 1650c, wraz ze szczegółowymi obliczeniami wykazującymi zgodność z tym kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Dokumentacja uzupełniająca zawiera wskazanie częstotliwości przeprowadzania pomiarów. AOX mierzy się jedynie w odniesieniu do tych procesów, w których do bielenia masy celulozowej wykorzystuje się związki chloru.

Pomiary przeprowadza się na próbkach niefiltrowanych i niestabilizowanych, pobranych po przejściu procesu oczyszczania w zakładzie albo w publicznej oczyszczalni ścieków.

Czas trwania cyklu pomiarowego odpowiada 12 miesiącom produkcji. Pomiary wykonuje się raz na miesiąc na reprezentatywnej próbce zbiorczej (próbka zbiorcza 24-godzinna).

Dla nowego lub przebudowanego zakładu lub też przy zmianie procesu w zakładzie produkcyjnym pomiary wykonuje się cotygodniowo przez 8 kolejnych tygodni ciągłej pracy zakładu. Pomiary muszą być reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

2.3. Wybielacze optyczne i środki barwiące

Do masy celulozowej nie można celowo dodawać rozjaśniaczy optycznych ani barwników, w tym fluorescencyjnych czynników wybielających.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację od dostawcy, że wymogi zostały spełnione.

2.4. Emisje ChZT i fosforu (P) do wody oraz związków siarki (S) i tlenków azotu (NO_x) do powietrza w związku z produkcją

Emisje związane z produkcją masy celulozowej do powietrza i wody wyraża się w punktach (P_{ChZT}, P_P, P_S, P_{NO_x}). Punkty oblicza się, dzieląc faktyczne emisje przez wartości referencyjne podane w tabeli 1.

— Wartość żadnego z punktów: P_{ChZT}, P_P, P_S, P_{NO_x} nie może przekroczyć 1,5.

— Łączna liczba punktów (P_{total} = P_{ChZT} + P_P + P_S + P_{NO_x}) nie może przekroczyć 4,0.

Dla każdej dostarczonej wartości „i” masy celulozowej powiązanym mierzonym emisjom (wyrażone w kilogramach na tonę powietrznie suchej masy) nadaje się wagę zgodnie z proporcjami wykorzystanej masy celulozowej (masa celulozowa „i” w stosunku do tony powietrznie suchej masy) i sumowane. W tabeli 1 podano wartości referencyjne w odniesieniu do każdego rodzaju masy celulozowej wykorzystanej do produkcji papieru. Wreszcie emisje łącznie należy podzielić przez całkowite wartości referencyjne, jak wskazano w następującym wzorze na przykładzie ChZT:

$$P_{\text{ChZT}} = \frac{\text{ChZT}_{\text{łącznie}}}{\text{ChZT}_{\text{ref. łącznie}}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{masa celulozowa}_i \times \text{ChZT}_{\text{masa celulozowa}_i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{masa celulozowa}_i \times \text{ChZT}_{\text{ref. masa celulozowa}_i}]}$$

Tabela 1

Wartości referencyjne dla emisji pochodzących z różnych rodzajów masy celulozowej

Klasa masy celulozowej	Wartości referencyjne (kg/tonę powietrznie suchej masy)			
	ChZT _{ref}	P _{ref}	S _{ref}	NO _x _{ref}
Bielona masa celulozowa (niesiarczynowa)	18,0	0,045 (*)	0,6	1,6
Bielona masa celulozowa (siarczynowa)	25,0	0,045	0,6	1,6
CTMP (masa chemo-termomechaniczna)	15,0	0,01	0,2	0,3

(*) W obliczeniach uwzględniono emisje P netto. Fosfor występujący w naturalny sposób w surowcu drzewnym i w wodzie można odjąć od łącznej emisji — dopuszcza się redukcję P do 0,010 kg/tonę powietrznie suchej masy.

W przypadku kogeneracji ciepła i energii elektrycznej w tym samym zakładzie emisje S i NO_x wynikające z produkcji energii elektrycznej odejmuje się od ogólnej ilości emisji. Do obliczenia proporcji emisji wynikających z produkcji ciepła stosuje się następujący wzór: $[\text{MWh}(\text{ciepło}) - \text{MWh}(\text{ciepło})_{\text{sprzedane}}] / [\text{MWh}(\text{ciepło}) + 2 \times \text{MWh}(\text{energia elektryczna})]$

gdzie:

- MWh(energia elektryczna) to energia elektryczna wyprodukowana w zakładzie kogeneracji,
- MWh(ciepło) to użyteczne ciepło wytworzone w procesie kogeneracji,
- MWh(ciepło)_{sprzedane} to użyteczne ciepło wykorzystywane poza zakładem produkcji masy celulozowej.

Ocena i weryfikacja:

Składający wniosek dostarcza szczegółowych obliczeń pokazujących zgodność z niniejszym kryterium, wraz z dokumentacją uzupełniającą, która obejmuje sprawozdania z badań wykonanych przy zastosowaniu następujących metod badawczych:

- ChZT: ISO 6060, EPA SM 5220D lub HACH 8000,
- P: ISO 6878, SM4500, APAT IRSA CNR 4110 lub Dr Lange LCK 349,
- S(utlen.): EPA 8 lub równoważna metoda,
- S(zreduk.): EPA 8, EPA 16 A lub równoważna metoda,
- zawartość S w ropie naftowej: ISO 8754 lub EPA 8,
- zawartość S w węglu: ISO 351 lub EPA 8,
- NO_x: ISO 11564 lub EPA 7E.

Dokumentacja uzupełniająca zawiera informacje na temat częstotliwości przeprowadzania pomiarów oraz na temat obliczania wartości punktów w odniesieniu do ChZT, P, S oraz NO_x. Obejmuje ona wszystkie emisje S i NO_x mające miejsce podczas produkcji masy celulozowej, włącznie z parą powstającą poza miejscem produkcji, z wyjątkiem emisji związanych z produkcją energii elektrycznej.

Pomiarami objęte są kotły regeneracyjne, wapienniki, kotły parowe i piece spalające gazy o silnym zapachu. Uwzględnia się emisje rozproszone.

Podawane wartości emisji siarki do powietrza zawierają zarówno emisje tlenków siarki, jak i siarki zredukowanej (sulfid dimetylowy, merkaptan metylowy, siarkowodór i podobne emisje). Emisje siarki związane z produkcją energii cieplnej z ropy naftowej, węgla i innych paliw zewnętrznych o znanej zawartości siarki można obliczyć zamiast dokonywać pomiarów; emisje te należy uwzględnić.

Pomiary emisji do wód prowadzone są na próbkach niefiltrowanych i niestabilizowanych, pobranych po przejściu procesu oczyszczania w zakładzie albo w publicznej oczyszczalni ścieków.

Czas trwania cyklu pomiarowego odpowiada 12 miesiącom produkcji. Pomiarów ChZT i P dokonuje się co miesiąc, a pomiarów S i NO_x — co roku. Dopuszcza się też pomiar ciągły, o ile jest on weryfikowany co najmniej raz w roku przez stronę trzecią.

Dla nowego lub przebudowanego zakładu lub też przy zmianie procesu w zakładzie produkcyjnym pomiary wykonuje się cotygodniowo przez 8 kolejnych tygodni ciągłej pracy zakładu. Pomiary muszą być reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

2.5. Poziom emisji CO₂ związanych z produkcją

Emisje CO₂ z nieodnawialnych źródeł energii nie przekraczają 450 kg na tonę wyprodukowanej masy celulozowej, włączając w to emisje związane z produkcją energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim). Przy obliczaniu emisji CO₂ z paliw stosuje się wartości referencyjne emisji zgodnie z tabelą 2.

Tabela 2

Wartości referencyjne dla emisji CO₂ z różnych źródeł energii

Paliwo	CO ₂ emisje z paliw kopalnych	Jednostka
Węgiel	95	g CO ₂ kopalny/MJ
Ropa naftowa	73	g CO ₂ kopalny/MJ
Olej napędowy 1	74	g CO ₂ kopalny/MJ
Olej napędowy 2–5	77	g CO ₂ kopalny/MJ
Skroplony gaz ropopochodny	69	g CO ₂ kopalny/MJ
Gaz ziemny	56	g CO ₂ kopalny/MJ
Energia elektryczna z sieci	400	g CO ₂ kopalny/kWh

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia wykazujące zgodność z tym wymogiem wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

Wnioskodawca przedstawia dane dotyczące emisji dwutlenku węgla do atmosfery. Obejmują one emisje ze wszystkich źródeł nieodnawialnych wykorzystywanych przy produkcji masy celulozowej, w tym z produkcji energii elektrycznej (na terenie zakładu lub poza nim).

Czas trwania cyklu pomiarowego odpowiada 12 miesiącom produkcji. Pomiarów dokonuje się w ujęciu rocznym.

Dla nowego lub przebudowanego zakładu lub też przy zmianie procesu w zakładzie produkcyjnym pomiary wykonuje się cotygodniowo przez 8 kolejnych tygodni ciągłej pracy zakładu. Należy również przedstawić wyniki po 12 miesiącach produkcji. Pomiary muszą być reprezentatywne dla odpowiedniego cyklu produkcyjnego.

Energia ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾ zakupiona i stosowana w procesie produkcji nie będzie uwzględniana przy obliczaniu emisji CO₂: wnioskodawca dostarcza stosowną dokumentację pozwalającą na stwierdzenie, że taka energia jest rzeczywiście stosowana w zakładzie lub została zakupiona ze źródeł zewnętrznych.

Kryterium 3. Syntetyczne włókna celulozowe (w tym wiskoza, modal, lyocell, włókno miedziowe, triacetat)

3.1. Zaopatrzenie

- a) Wszelkie włókna celulozowe objęte są ważnymi certyfikatami kontroli pochodzenia produktu wydanymi w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, jak FSC, PEFC lub równoważnego.

Co najmniej 25 % włókien celulozowych posiada ważne certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej wydane w ramach systemu certyfikacji prowadzonego przez niezależne strony trzecie, takiego jak FSC, PEFC lub równoważnego.

Pozostała część włókien celulozowych podlega systemowi certyfikacji gwarantującemu, że są one pozyskiwane zgodnie z przepisami prawa i spełniają wszelkie pozostałe wymogi systemu certyfikacji dotyczące surowców nieposiadających certyfikatów.

Organy certyfikacji wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej lub kontroli pochodzenia produktu zostały akredytowane/uznane przez ten system certyfikacji.

- b) Masa celulozowa do przerobu chemicznego otrzymywana metodami rozpuszczania, produkowana z lintersu bawełnianego spełnia kryterium 4.1 w odniesieniu do bawełny (zaopatrzenie i identyfikowalność).

Ocena i weryfikacja:

- a) Wnioskodawca uzyskuje od producentów masy ważne certyfikaty kontroli pochodzenia produktu wydane przez niezależne organy, wykazujące, że włókna drzewne pochodzą z upraw zgodnych z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej lub z legalnych i kontrolowanych źródeł. FSC, PEFC lub równoważne systemy uważa się za systemy certyfikacji prowadzone przez niezależne strony trzecie.

- b) Wniosek zawiera dowody zgodności z kryterium 4.1 w odniesieniu do bawełny (zaopatrzenie i identyfikowalność).

3.2. Bielenie

Masy celulozowej wykorzystywanej do produkcji włókien nie można bielić z użyciem chloru gazowego. Tak otrzymana całkowita wartość adsorbowalnych związków chloroorganicznych (AOX) i związanego organicznie chloru (OCl) nie może przekroczyć jednej z poniższych wartości:

— 0,170 kg/tonę powietrznie suchej masy przy pomiarze AOX w ściekach z produkcji masy celulozowej, albo

— 150 ppm przy pomiarze związanego organicznie chloru (OCl) w gotowych włóknach.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie dostawcy masy celulozowej, że nie był stosowany chlor gazowy, oraz sprawozdanie z testów wykazujące przestrzeganie wymogu dotyczącego AOX albo wymogu dotyczącego związanego organicznie chloru (OCl), z wykorzystaniem odpowiednich metod badań:

— ISO 9562 lub równoważnej EPA 1650C dla AOX,

— ISO 11480 dla OCl.

Częstotliwość pomiaru AOX ustala się zgodnie z kryterium 2.2 dla masy włóknistej w płatkach.

3.3. Wybielacze optyczne i środki barwiące

Do włókien nie można celowo dodawać wybielaczy optycznych ani barwników.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy, że wymogi te zostały spełnione.

⁽¹⁾ Zgodnie z definicją w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

3.4. *Produkcja włókien*

- a) Ponad 50 % masy celulozowej stosowanej do wytwarzania włókien pochodzi z celulozowni produkujących masę do przerobu chemicznego, które prowadzą odzysk ługu powarzelnego poprzez:
- wytwarzanie na miejscu energii elektrycznej i pary, lub
  - wytwarzanie chemicznych produktów ubocznych.
- b) W odniesieniu do emisji do atmosfery związków siarki w procesie produkcyjnym należy przestrzegać następujących wartości dopuszczalnych w odniesieniu do wiskozy i włókna modalnego:

Tabela 3

Wartości emisji siarki dla wiskozy i włókna modalnego

Rodzaj włókna	Emisje siarki do powietrza — dopuszczalna wartość (g/kg)
Włókno staplowe	30
Włókno ciągłe	
— mycie partiami	40
— mycie całościowe	170

Uwaga: Wartości dopuszczalne wyrażono jako średnią roczną.

Ocena i weryfikacja:

- a) Wnioskodawca uzyskuje od producentów włókien wykaz dostawców masy celulozowej wykorzystanej do produkcji włókien i informację o proporcjach dostarczonej przez nich masy. Należy przedstawić dokumentację uzupełniającą i dowody potwierdzające, że wymagany odsetek dostawców dysponuje odpowiednimi urządzeniami do wytwarzania energii lub odzyskiwania produktów ubocznych oraz że systemy produkcji znajdują się w odnośnych zakładach.
- b) Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację i sprawozdania z badań wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

Kryterium 4. Bawełna oraz inne naturalne celulozowe włókna nasienne4.1. *Zaopatrzenie i identyfikowalność*

- a) Bawełnę uprawia się zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁾, w krajowym programie ekologicznym Stanów Zjednoczonych (ang. National Organic Program — NOP) lub równoważnych zobowiązaniach prawnych ustanowionych przez partnerów handlowych Unii. W skład bawełny ekologicznej może wchodzić bawełna pochodząca z upraw ekologicznych i przechodzących na gospodarkę ekologiczną.
- b) Bawełna uprawiana zgodnie z kryterium 4.1 lit. a) i wykorzystywana do wyrobu pochłaniających środków higienicznych musi być identyfikowalna od momentu weryfikacji normy dotyczącej produkcji.

Ocena i weryfikacja:

- a) Zawartość bawełny ekologicznej poświadczana jest przez niezależny organ kontrolny jako bawełna wyprodukowana zgodnie z wymogami produkcji i kontroli ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007, w krajowym programie ekologicznym Stanów Zjednoczonych lub wymogami ustanowionymi przez innych partnerów handlowych. Weryfikacja jest prowadzona co roku w odniesieniu do każdego państwa pochodzenia.
- b) Wnioskodawca wykazuje zgodność z wymogiem zawartości bawełny w odniesieniu do ilości bawełny nabytej rocznie na potrzeby wytworzenia końcowego produktu(-ów) i dla każdej linii produktów w ujęciu rocznym: należy przedstawić roczne zestawienie danych dotyczących transakcji lub faktury dokumentujące ilość bawełny nabywanej od rolników lub grup producentów i podać łączną masę certyfikowanych bel.

4.2. *Bielenie*

Bawełny nie można bielić z użyciem chloru gazowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 dnia 28 czerwca 2007 r. sprawie produkcji ekologicznej znakowania produktów ekologicznych uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy, że nie stosowano chloru gazowego.

4.3. Wybielacze optyczne i środki barwiące

Do bawełny nie można celowo dodawać wybielaczy optycznych ani środków barwiących.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy, że wymogi te zostały spełnione.

Kryterium 5. Materiały z tworzyw sztucznych i polimery superchłonne

5.1. Wytwarzanie polimerów syntetycznych i materiałów z tworzyw sztucznych

Wszystkie zakłady produkcji polimerów syntetycznych i materiałów z tworzywa sztucznego wykorzystywanych w produkcji wdrożyły systemowo:

- oszczędzanie wody (np. monitorowanie przepływu wody w obiekcie i stosowanie systemów zamkniętego obiegu wody),
- zintegrowany plan gospodarki odpadami, mający na celu optymalne zapobieganie powstawaniu odpadów, ponownego wykorzystania odpadów, ich recyklingu, odzyskiwania i ostatecznego usuwania (np. rozdzielanie poszczególnych frakcji odpadów),
- optymalizację efektywności energetycznej i zarządzania energią (np. ponowne wykorzystanie pary wytworzonej podczas wytwarzania polimerów superchłonnych).

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklaracje dostawców o zgodności z wymogami. Oświadczenia te poparte są sprawozdaniami opisującymi szczegółowo procedury stosowane przez dostawców w celu spełnienia wymagań w każdym odnośnym zakładzie.

5.2. Dodatki w materiałach z tworzyw sztucznych

- a) Zawartość: ołowiu, kadmu, sześciowartościowego chromu i związków pokrewnych wynosi poniżej 0,01 % (100 ppm) masy dla każdego materiału z tworzywa sztucznego i polimeru syntetycznego zastosowanego w produkcji.
- b) Dodatki stosowane w tworzywach sztucznych w proporcji mniejszej niż 0,10 % masy nie podlegają klasyfikacji przy pomocy żadnego z niżej wymienionych zwrotów określających zagrożenie zgodnie z zasadami klasyfikacji określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾:
  - rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość, kategorii: 1a, 1b i 2 (H340, H350, H350i, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df),
  - o ostrej toksyczności, kategorii 1 i 2 (H300, H310, H330, H304),
  - działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT), kategorii 1 (H370, H372),
  - stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego, kategorii 1 i 2 (H410, H411, H400).

Ocena i weryfikacja:

a) i b) Wnioskodawca dostarcza deklaracje dostawców o zgodności z wymogami. Należy również podać wykaz dodanych substancji (w tym ich stężeń) i odpowiednich zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia H/zwrotów wskazujących środki ostrożności R, wraz z kartami charakterystyki.

W celu ułatwienia działań następczych i monitorowania dostarczonej dokumentacji można poddać kontroli losową próbę dostawców. Dostawcy zapewniają dostęp do zakładów produkcyjnych, magazynów i podobnych instalacji. Wszelkie składane dokumenty oraz udostępniane i wymieniane informacje traktuje się jako poufne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

5.3. Polimery superchłonne

- a) Do produktu nie można celowo dodawać akryloamidu (numer CAS: 79-06-1).
- b) Polimery superchłonne wykorzystane w produkcji mogą zawierać maksymalnie 1 000 ppm pozostałości monomerów, których klasyfikacja obejmuje zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia H wymienione w kryterium 7 dotyczącym substancji lub mieszanin wyłączonych bądź ograniczonych. W odniesieniu do poliakrylanu sodu dotyczy to całego nieprzereagowanego usieciowanego kwasu akrylowego.
- c) Polimery superchłonne wykorzystane w produkcji mogą zawierać najwyżej 10 % (w/w) ekstraktu rozpuszczalnego w wodzie i spełniającego kryterium 7 dotyczące substancji lub mieszanin wyłączonych bądź ograniczonych. W odniesieniu do poliakrylanu sodu dotyczy to monomerów i oligomerów kwasu akrylowego o masie cząsteczkowej mniejszej niż masa cząsteczkowa polimeru superchłonnego zgodnie z normą ISO 17190.

Ocena i weryfikacja:

- a) Wnioskodawca składa oświadczenie o niestosowaniu tej substancji.
- b) Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy dokumentujące skład polimerów superchłonnych wykorzystanych w produkcji. Odbywa się to za pomocą kart charakterystyki produktów, które określają pełne nazwy i numery CAS oraz zawarte w produkcji pozostałości monomerów sklasyfikowane zgodnie z wymogiem i ich ilości. Zalecane metody badania to ISO 17190 i WSP 210. Należy opisać zastosowane metody analiz i podać nazwy laboratoriów, w których je przeprowadzono.
- c) Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy, określające ilość rozpuszczalnych w wodzie ekstraktów w polimerze superchłonnym (polimerach superchłonnych). Zalecane metody badania to ISO 17190 i WSP 270. Należy opisać zastosowane metody analiz i podać nazwy laboratoriów, które wykonały te analizy.

Kryterium 6. Inne materiały i składniki

6.1. Materiały przyczepne

Materiały przyczepne nie zawierają żadnej z następujących substancji:

- kalafonia (numery CAS 8050-09-7, 8052-10-6, 73138-82-6),
- ftalan diizobutyli (DIBP, numer CAS 84-69-5),
- ftalan diizononyli (DINP, numer CAS 28553-12-0),
- formaldehyd (numer CAS 50-00-0).

Wymóg ten nie ma zastosowania, jeżeli substancje te nie zostały celowo dodane do materiałów lub do produktu końcowego, i są obecne w materiałach przyczepnych w stężeniach poniżej 100 ppm (0,010 % masy).

W odniesieniu do formaldehydu górny limit zawartości formaldehydu wytworzonego w trakcie produkcji materiału przyczepnego wynosi 250 ppm, przy pomiarze w nowo wytworzonej dyspersji polimerowej. Zawartość wolnego formaldehydu w utwardzonym spoiwie (kleju) nie może przekraczać 10 ppm. Kleje termotopliwe są zwolnione z tego wymogu.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy, że wymogi te zostały spełnione. Jako dowody można wykorzystywać karty charakterystyki. Należy przedstawić wyniki w odniesieniu do formaldehydu, z wyjątkiem klejów termotopliwych.

6.2. Tusze i barwniki

Nie barwi się produktu ani żadnych jego jednorodnych części. Odstępstwa od tego wymogu stosuje się do:

- sznurków tamponów, materiałów opakowaniowych i taśm przyklepanych,
- ditlenku tytanu w polimerach i wiskozie,
- materiałów, które nie są w bezpośrednim kontakcie ze skórą i mogą być barwione, jeśli dany barwnik pełni konkretne funkcje (np. zmniejszenie widoczności produktów przez białą lub jasną odzież, wskazanie stref przyczepienia taśm przyklepanych, wskazanie wilgotności).

Tusze i barwniki używane są zgodne również z kryterium 7 dotyczącym substancji lub mieszanin wyłączonych bądź ograniczonych.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca przedstawia deklarację, że wymogi zostały spełnione, oraz mobilizuje dostawców do dostarczenia podobnej deklaracji. W przypadku stosowania barwników ich obecność uzasadnia się poprzez określenie konkretnej funkcji, jaką pełnią.

6.3. Substancje zapachowe

- a) Produkty wprowadzone do obrotu jako zaprojektowane i przeznaczone dla dzieci oraz tampony i wkładki laktacyjne są wolne od substancji zapachowych.
- b) Do produktu można dodawać w charakterze substancji zapachowych tylko takie substancje lub mieszaniny, które zostały wyprodukowane i są używane zgodnie z kodeksem praktyk Międzynarodowego Stowarzyszenia Producentów Substancji Zapachowych (IFRA); Wspomniany kodeks można znaleźć na stronie internetowej IFRA: <http://www.ifraorg.org>. Producenci muszą przestrzegać norm IFRA dotyczących zakazów, ograniczenia użycia i określonych kryteriów czystości dla surowców.
- c) Wszelkie stosowane substancje zapachowe, bez względu na ich stężenie w produkcie końcowym, są zgodne również z kryterium 7 dotyczącym substancji lub mieszanin wyłączonych bądź ograniczonych.
- d) Nie stosuje się substancji zapachowych ani składników mieszanin zapachowych, które zostały uznane przez Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS) ⁽¹⁾ za alergeny kontaktowe wzbudzające obawy, ani też substancji zapachowych, których obecność należy wykazać w wykazie składników zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 ⁽²⁾. Nie jest dozwolone dalsze stosowanie piżm nitrowych ani piżm policyklicznych.
- e) Na opakowaniu produktu znajduje się informacja o zastosowaniu substancji zapachowych. Wymienia się ponadto substancje zapachowe lub składniki mieszanin zapachowych, które zostały uznane za alergeny kontaktowe u ludzi przez Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów i których użycia nie ogranicza kryterium 6.3 lit. c) i d).

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności ze wszystkimi wymogami określonymi w lit. a)–e), w stosownych przypadkach wraz z deklaracją producenta substancji zapachowej. Jeśli stosowane są substancje zapachowe, należy również przedstawić wykaz zastosowanych substancji zapachowych i wizualne dowody na to, że informacje te zostały zamieszczone na opakowaniu.

6.4. Emulsje

- a) W podpaskach higienicznych dla kobiet, tamponach oraz wkładkach laktacyjnych nie stosuje się emulsji. O zastosowaniu emulsji w innych produktach informuje się na opakowaniu.
- b) Wszelkie emulsje zastosowane w produktach innych niż podpaski higieniczne dla kobiet, tampony oraz wkładki laktacyjne, niezależnie od ich stężenia w produkcie końcowym, spełniają kryterium 6.3 dotyczące substancji zapachowych oraz kryterium 7 dotyczące substancji lub mieszanin wyłączonych bądź ograniczonych;
- c) Nie stosuje się następujących substancji: triklosan, parabeny, formaldehyd, substancje uwalniające formaldehyd.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, w stosownych przypadkach wraz z deklaracją producenta emulsji. Jeżeli stosowane są emulsje, dostarcza się również wizualne dowody na to, że informacje o tym zostały zamieszczone na opakowaniu.

6.5. Krzem

- a) W przypadku gdy składniki produktu są poddane działaniu krzemu, producent zapewnia zabezpieczenie pracowników przed rozpuszczalnikami;
- b) Produkty chemiczne stosowane do obróbki krzemowej komponentów nie zawierają ani oktametylocyklotetrasiloksanu D4 (CAS 556-67-2), ani dekametylocyklopentasiloksanu D5 (CAS 541-02-6). Wymóg ten nie ma zastosowania, jeżeli D4 lub D5 nie zostały celowo dodane do materiałów lub do produktu końcowego, i są obecne w krzemie w stężeniach poniżej 100 ppm (0,01 % masy).

⁽¹⁾ Opinia SCCS na temat alergenów zapachowych w produktach kosmetycznych przyjęta w czerwcu 2012 r. http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_102.pdf

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59).

Ocena i weryfikacja:

- a) Wnioskodawca przedstawia informacje na temat metody wykorzystanej do obróbki krzemowej i dokumenty potwierdzające zabezpieczenie pracowników.
- b) Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy, że wymóg ten został spełniony.

6.6. *Cząsteczki nanosrebra*

Cząsteczek nanosrebra nie dodaje się w sposób zamierzony do produktu, do jakiegokolwiek jego jednorodnej części, ani do wchodzących w jego skład materiałów.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedstawia deklarację, że wymóg ten został spełniony, oraz mobilizuje dostawców do dostarczenia podobnej deklaracji.

Kryterium 7. Substancje lub mieszaniny wyłączone bądź ograniczone

7.1. *Substancje i mieszaniny niebezpieczne*

Oznakowania ekologicznego UE nie można przyznać, jeżeli produkt lub którykolwiek z wchodzących w jego skład wyrobów, zgodnie z definicją w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), lub jakkolwiek jego jednorodna część zawiera substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji do zwrotów określających zagrożenie lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia określonych w tabeli 4, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 lub dyrektywą Rady 67/548/EWG (²), lub zawiera substancje lub mieszaniny, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, chyba że przyznano szczególne odstępstwo.

Najnowsze zasady klasyfikacji przyjęte przez Unię mają pierwszeństwo przed wymienionymi zwrotami określającymi zagrożenie i zwrotami R wskazującymi rodzaj zagrożenia. Wnioskodawcy muszą zatem zadbać, by wszelkie klasyfikacje opierały się na najnowszych zasadach klasyfikacji.

Zwroty określające zagrożenie oraz zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia w tabeli 4 odnoszą się na ogół do substancji. Jeżeli jednak nie można uzyskać informacji dotyczących substancji, stosuje się zasady dotyczące klasyfikacji mieszanin.

Z kryterium 7.1 zwolnione są substancje bądź mieszaniny, które zmieniają swoje właściwości poprzez przetwarzanie i tym samym nie są już biodostępne lub przechodzą modyfikację chemiczną w sposób eliminujący uprzednio zidentyfikowane zagrożenie. Obejmuje to na przykład modyfikowane polimery i monomery lub dodatki, które zostały połączone wiązaniami kowalencyjnymi z tworzywami sztucznymi.

Stężenia graniczne substancji lub mieszanin, którym przypisano lub może zostać przypisany zwrot określający zagrożenie lub oznaczenie zagrożenia wymienione w tabeli 4, spełniających wymogi klasyfikacji do klas lub kategorii zagrożenia, oraz substancji spełniających kryteria art. 57 lit. a), b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 nie przekraczają ogólnych lub specyficznych stężeń granicznych określonych zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. W przypadku ustalenia specyficznych stężeń granicznych są one nadrzędne w stosunku do ogólnych stężeń granicznych.

Tabela 4

Zwroty określające zagrożenie i odpowiadające im zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia

Zwrot określający zagrożenie (^a)	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia (^b)
H300 Połknięcie grozi śmiercią	R28
H301 Działa toksycznie po połknięciu	R25
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	R65
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	R27

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 196 z 16.8.1967, s. 1).

Zwrot określający zagrożenie ^(a)	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ^(b)
H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą	R24
H330 Wdychanie grozi śmiercią	R23/26
H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
H340 Może powodować wady genetyczne	R46
H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne	R68
H350 Może powodować raka	R45
H350i Wdychanie może spowodować raka	R49
H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40
H360F Może działać szkodliwie na płodność	R60
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R61
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/61/60-61
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60/63
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R61/62
H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R62
H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R63
H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R62-63
H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią	R64
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Może spowodować uszkodzenie narządów	R68/20/21/22
H372 Powoduje uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/25/24/23
H373 Może spowodować uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/20/21/22
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R50-53
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R51-53
H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych	R53
EUH059 Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	R59
EUH029 W kontakcie z wodą uwalnia toksyczne gazy	R29

Zwrot określający zagrożenie ^(a)	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ^(b)
EUH031 W kontakcie z kwasami uwalnia toksyczne gazy	R31
EUH032 W kontakcie z kwasami uwalnia bardzo toksyczne gazy	R32
EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami	R39-41
H317 (podkategoria 1 A): Może powodować reakcję alergiczną skóry (stężenie powodujące reakcję $\geq 0,1$ % w/w) ^(c)	R43
H317 (podkategoria 1B): Może powodować reakcję alergiczną skóry (stężenie powodujące reakcję $\geq 1,0$ % w/w) ^(c)	
H334: Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42

Uwagi

^(a) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

^(b) Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG i dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1).

^(c) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 286/2011 z dnia 10 marca 2011 r. dostosowujące do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 83 z 30.3.2011, s. 1).

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca przedstawia zestawienie podstawowych materiałów w produkcji, w tym wykaz wszystkich wyrobów i ich jednorodnych części.

Wnioskodawca kontroluje obecność substancji i mieszanin, które mogą zostać zaklasyfikowane do zwrotów określających zagrożenie lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia podanych w tym kryterium. Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium dla produktu, każdego z wchodzących w jego skład wyrobów lub każdej jego jednorodnej części.

Wnioskodawcy wybierają odpowiednie formy weryfikacji. Określa się następujące podstawowe formy weryfikacji:

- jednorodne części i wszelka związana z nimi obróbka lub zanieczyszczenia (np. warstwa polimeru superchłonnego): należy przedstawić karty charakterystyki dla materiałów stanowiących tę część produktu oraz dla substancji i mieszanin użytych w składzie i przy obróbce materiałów pozostających w końcowej części produktu powyżej progu odcięcia wynoszącego 0,10 % w/w, chyba że zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 mają zastosowanie ogólne lub specyficzne stężenie graniczne,
- receptury chemiczne stosowane do nadania określonej funkcji produktowi lub częściom składowym produktu (np. kleje i spoiwa, barwniki): należy przedstawić karty charakterystyki dla substancji i mieszanin stosowanych do montażu produktu końcowego lub substancji i mieszanin stosowanych do części produktu oraz pozostających w częściach produktu.

Deklaracja ta powinna obejmować powiązane dokumenty, takie jak deklaracje zgodności podpisane przez dostawców o niezakwalifikowaniu substancji, mieszanin lub materiałów do żadnego ze zwrotów określających zagrożenie lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia podanych w tabeli 4 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, w stopniu, w jakim to może być ustalone, co najmniej z informacji spełniających wymogi wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Dostarczone informacje odnoszą się do form lub stanów fizycznych substancji lub mieszanin wykorzystywanych w produkcji końcowym.

Jako uzupełnienie deklaracji o zaklasyfikowaniu lub niezaklasyfikowaniu w odniesieniu do każdej substancji i mieszaniny należy przedstawić następujące informacje techniczne:

- (i) dla substancji, które nie zostały zarejestrowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub które nie posiadają jeszcze zharmonizowanej klasyfikacji w ramach rozporządzenia CLP: informacje spełniające wymogi wymienione w załączniku VII do rozporządzenia;
- (ii) dla substancji, które zostały zarejestrowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 i które nie spełniają wymogów klasyfikacji w ramach rozporządzenia CLP: informacje w oparciu o dokumentację rejestracyjną REACH, potwierdzające niezaklasyfikowany status substancji;

- (iii) dla substancji, które posiadają zharmonizowaną klasyfikację lub zostały już sklasyfikowane przez dostawców: karty charakterystyki, jeżeli są dostępne. W przypadku braku możliwości ich przedstawienia lub w przypadku, gdy substancja została sklasyfikowana przez dostawców, należy przedstawić informacje niezbędne do dokonania klasyfikacji substancji pod względem zagrożenia zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- (iv) w przypadku mieszanin: karty charakterystyki, jeżeli są dostępne. W przypadku braku możliwości ich przedstawienia należy dostarczyć obliczenia związane z klasyfikacją mieszaniny zgodnie z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 wraz z informacjami niezbędnymi do dokonania klasyfikacji mieszanin pod względem zagrożenia zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Karty charakterystyki (SDS) należy wypełniać zgodnie ze wskazówkami w sekcjach 2, 3, 9, 10, 11 i 12 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (wymagania dotyczące sporządzania kart charakterystyki). Niekompletne SDS wymagają uzupełnienia o informacje z deklaracji składanych przez dostawców substancji chemicznych.

Informacje na temat swoistych właściwości substancji mogą być generowane w inny sposób niż przez badania, na przykład za pomocą alternatywnych metod, takich jak: metoda *in vitro*, ilościowe modele zależności struktura-aktywność lub grupowanie substancji i podejście przekrojowe zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Zdecydowanie zachęca się do wymiany odpowiednich danych w całym łańcuchu dostaw.

7.2. Substancje wymienione zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006

Nie przyznaje się odstępstwa od wyłączenia przewidzianego w art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w stosunku do substancji wskazanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i ujętych na liście, o której mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, znajdujących się w mieszaninach, wyrobach lub jakiegokolwiek jednorodnej części produktu w stężeniu powyżej 0,10 % w/w.

Ocena i weryfikacja

W dniu złożenia wniosku należy dokonać odniesienia do ostatniego wykazu substancji wzbudzających szczególnie duże obawy. Wnioskodawca przedstawia deklarację zgodności z kryterium 7.2, wraz z powiązаныmi dokumentami, w tym deklaracjami zgodności podpisanymi przez dostawców materiałów i kopiami odpowiednich SDS dotyczących substancji lub mieszanin zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w odniesieniu do substancji lub mieszanin. Stężenia graniczne dla substancji i mieszanin w kartach charakterystyki określa się zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Kryterium 8. Efektywne wykorzystanie surowców w produkcji

Ilość odpadów wytwarzanych podczas produkcji i pakowania produktów, oprócz części, która jest ponownie wykorzystywana lub przetwarzana na użyteczne materiały lub energię, nie przekracza:

- 10 % masy produktu końcowego w przypadku tamponów,
- 5 % masy produktu końcowego w przypadku wszystkich pozostałych produktów.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza dowody dotyczące ilości odpadów, które nie zostały ponownie wykorzystane w ramach procesu produkcyjnego lub których nie przetworzono na materiały lub energię.

Obliczeń dokonuje się zgodnie z normą ISO 14025, a wnioskodawca przedstawia wszystkie parametry dotyczące:

- masy produktu i opakowania,
- wszystkich strumieni odpadów powstałych podczas wytwarzania, oraz
- odpowiednich technik przetwarzania (np. recykling, spalanie), w tym odsetka odpadów odzyskiwanych oraz odsetka odpadów usuwanych.

Odpady netto oblicza się jako różnicę między ilością odpadów wytwarzanych a ilością odpadów odzyskiwanych.

Kryterium 9. Wskazówki dotyczące usuwania produktów

Producenci informują w formie instrukcji pisemnej lub wizualnych symboli na opakowaniach:

- że produktu nie wolno spłukiwać w muszli klozetowej,
- w jaki sposób należy pozbyć się produktu.

Ocena i weryfikacja:

Wnioskodawca dostarcza próbkę opakowania.

Kryterium 10. Zdarność do użycia i jakość produktu

Efektywność/jakość produktu jest zadowalająca i odpowiada co najmniej produktom, które zostały już wprowadzone do obrotu. Przydatność do użycia badana jest w odniesieniu do właściwości i parametrów podanych w tabeli 5. Jeśli określone zostały progi wydajności, należy ich przestrzegać.

Tabela 5

Właściwości i parametry opisujące stopień przydatności do użycia testowanego produktu

Właściwość		Wymagane badanie (próg wydajności)			
		Pieluszki dziecięce	Podpaski higieniczne dla kobiet	Tampony	Wkładki laktacyjne
Test praktyczny	U1. Absorpcja i ochrona przed wyciekami (*)	Badanie przez panel konsumentów (wyciek w mniej niż 5 % użytych produktów)			
	U2. Suchość skóry	Badanie przez panel konsumentów (80 % konsumentów uczestniczących w badaniu produktu uznało jego wydajność za zadowalającą)	Nie dotyczy	Podobnie jak w odniesieniu do pieluszek dziecięcych	
	U3. Dopasowanie i wygoda	Badanie przez panel konsumentów (80 % konsumentów uczestniczących w badaniu produktu uznało jego wydajność za zadowalającą)			
	U4. Ogólna wydajność	Badanie przez panel konsumentów (80 % konsumentów uczestniczących w badaniu produktu uznało jego wydajność za zadowalającą)			
Testy techniczne	T1. Absorpcja i ochrona przed wyciekami	Wskaźnik absorpcji i chłonność przed wyciekami	Metoda sztucznej pochwy	Brak zalecanej metody	
	T2. Suchość skóry	Pomiar przeznaskórkowej utraty wody (TEWL), metoda ponownego nawilżania lub badanie korneometrem	Nie dotyczy	Brak zalecanej metody	

(*) Wkładki higieniczne bez rdzenia mające na celu ochronę bielizny damskiej (cienkie wkładki higieniczne) są wyłączone z tego wymogu.

Ocena i weryfikacja:

Dostarcza się sprawozdanie z testów praktycznych i testów technicznych opisujące metody badań, ich wyniki i wykorzystane dane. Badania przeprowadza się w laboratoriach uprawnionych do wdrażania systemów zarządzania jakością, niezależnie od tego, czy są one wewnętrzne, czy zewnętrzne.

Badania przeprowadza się w odniesieniu do konkretnego rodzaju i rozmiaru produktów zgłoszonych do objęcia oznakowaniem ekologicznym UE. Niemniej jednak, jeżeli można wykazać, że produkty mają te same wyniki, może wystarczyć przeprowadzenie testów tylko dla jednego rozmiaru lub reprezentatywnej próby gamy rozmiarów dla każdego wzoru produktu. Aby zagwarantować powtarzalność wyników, należy zachować szczególną ostrożność w odniesieniu do pobierania próbek, transportu i przechowywania produktów. Ze względu na ryzyko zmiany wydajności produktów lub opakowań zaleca się, aby nie dokonywać anonimizacji produktów ani ich przepakowywania w neutralne opakowania.

Informacje dotyczące badań są udostępniane właściwym organom z zachowaniem zasad poufności. Wyniki badań należy objaśnić i przedstawić z użyciem języka, jednostek i symboli, które są zrozumiałe dla użytkownika. Podaje się następujące elementy: miejsce i datę przeprowadzenia testów; kryteria wyboru testowanych produktów i ich reprezentatywność; testowane właściwości; oraz — w stosownych przypadkach — powody nieobjęcia innych właściwości testami; zastosowane metody testów oraz ich ewentualne ograniczenia. Należy przedstawić jednoznaczne wytyczne dotyczące wykorzystania wyników badań.

Dodatkowe wytyczne na potrzeby testowania przez użytkowników:

- Pobieranie próbek, przebieg testów, rekrutacja uczestników paneli i analiza wyników testów powinny być zgodne z przyjętymi praktykami statystycznymi (AFNOR Q 34-019, ASTM E 1958-07E 1 lub równoważnymi).
- Każdy produkt oceniany jest na podstawie kwestionariusza. Testowanie ma trwać co najmniej 72 godziny, a gdy jest to możliwe — cały tydzień, oraz należy przeprowadzać je w normalnych warunkach stosowania produktu;
- Zalecana liczba testujących wynosi co najmniej 30. Wszystkie osoby biorące udział w badaniu powinny być aktualnymi użytkownikami konkretnego rodzaju/rozmiaru testowanego produktu.
- Gdy produkt nie jest specjalnie przeznaczony dla danej płci, stosunek przedstawicieli poszczególnych płci wynosi 1:1.
- W badaniu uczestniczy grupa osób reprezentujących proporcjonalnie różne grupy konsumentów obecnych na rynku. Należy jasno określić wiek, państwo i płeć.
- W teście nie powinny uczestniczyć osoby chore ani osoby z przewlekłymi chorobami skóry. W przypadkach osób, które zachorują w czasie trwania badania, należy wskazać to w kwestionariuszu — odpowiedzi takiej osoby nie są brane pod uwagę przy ocenie.
- W odniesieniu do suchości skóry, dopasowania i wygody oraz ogólnej wydajności 80 % testujących produkt konsumentów powinno ocenić jego wydajność jako zadowalającą, co może na przykład oznaczać, że konsument przyznał powyżej 60 punktów (w skali od 1 do 100) lub że produkt został oceniony jako dobry lub bardzo dobry przy pięciu możliwościach określenia jakości (bardzo słaba, słaba, średnia, dobra, bardzo dobra). W odniesieniu do absorpcji i zabezpieczenia przed wyciekami, wycieki mogą mieć miejsce w mniej niż 5 % przetestowanych produktów.
- Po zakończeniu oceny przez użytkowników wyniki poddaje się obróbce statystycznej.
- Należy przekazać informacje o czynnikach zewnętrznych, takich jak marka, udziały w rynku i reklama, które mogą mieć wpływ na postrzeganie wydajności produktu.

Dodatkowe wymogi dotyczące testów technicznych:

- metody testów powinny być w możliwie szerokim zakresie odpowiednie dla danego produktu, odtwarzalne i rygorystyczne,
- należy przetestować przynajmniej pięć próbek. Średnie wyniki przedstawia się wraz ze wskazaniem standardowego odchylenia.

Należy dołączyć opis produktu i informacje dotyczące jego masy, wymiarów i cech budowy zgodnie z kryterium 1.

Kryterium 11. Aspekty społeczne

Wnioskodawcy dopilnowują, aby we wszystkich zakładach produkcyjnych zajmujących się wyrobem produktu(-ów) objętego(-ych) licencją przestrzegano podstawowych zasad i praw w pracy opisanych w podstawowych normach pracy opracowanych przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP), w inicjatywie *Global Compact* oraz w wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych. Przy weryfikacji należy odnosić się do następujących podstawowych norm pracy MOP:

- 029 Praca przymusowa
- 087 Wolność związkowa i ochrona praw związkowych
- 098 Prawo organizowania się i sporów zbiorowych
- 100 Jednakowe wynagrodzenie
- 105 Zniesienie pracy przymusowej
- 111 Dyskryminacja (w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu)
- 138 Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczania do pracy
- 155 Bezpieczeństwo i zdrowie pracowników
- 182 Eliminowanie najgorszych form pracy dzieci

Normy te należy przedstawić zakładom produkcyjnym wzdłuż całego łańcucha dostaw prowadzącego do wytwarzania produktów końcowych.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca musi przedstawić weryfikację zgodności z normami przeprowadzoną przez stronę trzecią, z wykorzystaniem dowodów z niezależnej weryfikacji lub dokumentacji dowodowej, w tym kontroli na miejscu przeprowadzanych przez audytorów w procesie weryfikacji zgodności z oznakowaniem ekologicznym dla zakładów produkcyjnych w łańcuchu dostaw produktów objętych licencją. Powinno to mieć miejsce po złożeniu wniosku, a następnie w okresie licencji w przypadku wprowadzenia nowych zakładów produkcyjnych.

Kryterium 12. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Oznakowanie ekologiczne UE stosowane jest zarówno na opakowaniu, jak i na produkcie. Pole 2 oznakowania ekologicznego UE zawiera następujący tekst:

- „ograniczenie wpływu zużycia zasobów”,
- „ograniczenie zastosowania substancji niebezpiecznych”,
- „zadowalające wyniki testów wydajności i badań jakości”.

Ponadto na opakowaniu należy umieścić następujący tekst: „Więcej informacji wyjaśniających, dlaczego ten produkt otrzymał oznakowanie ekologiczne UE, znajduje się na stronie: <http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/>”.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklaracje dostawców o zgodności z tym wymogiem i wizualne dowody.
